

εΐτανε γιὰ μᾶς, *δμοιος τὸν δμοιο καὶ κοπριά στὰ λάχανα*.

— Πᾶμε πάρα κάτω νὰ τὰ ποῦμε, τοῦπα ἦσυχι καὶ χωρὶς κακὸ σκοπὸ. . .

— Βαριόμαι, μοῦ ἀπάντησε· αὔριο, σὰ θές. . .

— Καλά, αὔριο, τοῦπα, ἔλα κεὶ κάτω κατὰ τὸν "Αἰ-Γιώργη νὰ παιζουμε σὺν ἄντρες τὰ σμπάρα. . .

Μὰ ὡς αὔριο γίνηκαν πολλά.

Ὁ Γρηγόρης μὲ τὸν ἀδερφό του ἀρπάξανε τὴν Πολίτα *ποῦχε ἀδέρφια ἀρματολούς, μπαρμπάδες καὶ ζορμπάδες*.

. . . Ἐτότες πῆρα τὸ τουφεκί μου, καὶ σὰ ζαρκάδι τράβηξα καταμόναχος βουνὰ καὶ ὄρη, γιατί μοναχὸς ἤθελα νὰ πιῶ τὸ αἷμα τους καὶ νὰ πάρω τὴν εὐχή τῆς μάννας μου. . .

Τοὺς συναπάντησα εἰκόλα καὶ γλήγορα.

Διὸ τουφεκιὲς πρῶτοι μοῦριξαν, διὸ τοὺς ἔριξι καὶ σώριασά τους χάμιον, ψοφίμια, στὸν τόπο! . . . Ἐῖμουν σκοπευτὴς ἀπὸ γενετῆς· τ' ἄλογο νάτρεχε στ' ὠλῶνι, σημάδευα τ' αὐτὶ τοῦ ἢ πέρναγα τὸ βόλι ἀπὸ τὴ χυϊτή του, σὺν ἤθελες.

Πῆρα τὸ κορίτσι, τὸ παράδωκα στοὺς γονιούς του, πῆρα τὴν εὐχή τῆς μάννας μου κ' ἔχετε γειά. . .

Ἐξήμισιν χρόνια ἔτρεχα, ἄλλα τόσα μὲ κυνηγούσαν, καὶ τὸ κεφάλι μου εἶχε προκηρυχθεῖ γιὰ χίλιες πεντακόσες, ἔπειτα τρεῖς χιλιάδες δραχμῆς.

Δὲν κοιμόμουν γιατί φοβόμουν τοὺς συντρόφους μου· γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ μὲ πάρῃ βαθιὰ ὁ ὕπνος, ἔστρωνα χιλιόκι· μόλις ξυπνοῦσα, γυρίζοντας γιὰ τὴν ἄλλη μεριά, πετοῦσα ὀρθὸς σὺν πουλὶ καὶ δὸς τοῦ δρόμο.

Στὰ χωριά μ' ἀγαπούσανε, γιατί δὲν πείραζα γυναῖκα ποτέ, μὲ πρόφταιναν καὶ μένα καὶ τοὺς συντρόφους μου, κ' ἔδω στὸ Μύλο τοῦ πεθεροῦ σου ἦρθα μᾶς ἀκόνισαν ἔξη γιαταγάνια, μᾶς φιλέψανε δώδεκα ψωμιά, μᾶς δώσαν καφρέ, ἔβγαλα νὰ πληρώσω, σὺν εἶχα λεπτὰ· δὲν τὰ δέχτηκαν καὶ τ' ἀφίσαμε γιὰ τὴν ἐκκλησιὰ τοῦ Μπεγουλάκι· μᾶς κρύψανε στὸ ὑποτακτικὸ μιὰ δόλακερη μέρα καὶ τὴ νύχτα φύγαμε πρὶν σίγουροι παρὰ ποτέ. . .

Δρόμο παιδιά. . . Οἱ εἰκοσιτέσσερες ὥρες εἶτανε γιὰ μᾶς εἰκοσιτέσσερες χρονιές. . . δρόμο παιδιά. . . Λένε πὼς ἔχω φυλαχτό, μὰ ψέμα εἶναι τὸ ζωντήλι μου ἀκόμα δὲ οὐύστηκε καὶ ἡ εὐχή τῆς μάννας μου μ' ἀκολουθεῖ. Ἐμαθα ὅμως πὼς κυνηγοῦν ὅλους τοὺς δικούς μου· ἔξορία ὅλα τὰ συγγενικά μου σπίτια, καταστροφή καὶ φυλακὴ κ' ἐρήμωση ἐξαιτίας μου· διάλυσα τοὺς συντρόφους μου· τοὺς ἔβγαλα ἕναν ἕναν στὸ ἔξωτερικὸ, κι ἀπὲ παραδόθηκα μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς πολιτικοῦ, γιατί τὸ κεφάλι μου εἶτανε πωλημένο.

Δικάστηκα σὲ θάνατο. . .

Δίκαια δικάστηκα, γιατί ἀγνάντια κανένας δὲν εἶτανε, παρὰ τὰ δυὸ ἀδέρφια· *δυὸ μαρτυρᾶνε*, ἃς εἶναι καὶ πεθαιμένοι, καὶ *ἕνα κρεμᾶνε*. Μὰ κάνει ὅ,τι θέλει ὁ Θεός· ἡ κυρμανιόλα ἔγινε ἰσόβια· τὰ ἰσόβια σὲ τριανταεξὶ χρόνια γίνηκαν χάρη· χάρη. . . γιατί δούλευα στὴ φυλακὴ πότε στῆς Ζάκυνθος, πότε στοῦ Ρίου, πότε στὸ Παλαμῆδι· δούλευα τὴ μηχανὴ τῆς Ὀλγας καὶ ἔραβα σκουῖρες, γελέκα, πονκάμισα, φουστανέλλες, καὶ κανένας δὲν τόλμησε ποτὲ νὰ μὲ πῇ γυναῖκα, ἔμένα ποῖχα λεονταριοῦ καρδιά. . . (Ὁ πασάνας (ὁ καθέννας) σκέπτεται ὅπως τ' ἀρέσει. . .

Σὺν βγήκα ὕστερα ἀπὸ φρονιὰ καὶ ληστείες, ξαναπῆγα στὴν πατρίδα· *οἱ μικροὶ εἶχαν γίνει μεγάλοι!* . . . Δὲ μὲ καταδέχτηκαν, ἔφυγα γιὰ πάντα κι ὀρκίστηκα στὴν εἰκόνα τῆς Πανάγια τῆς Κυρᾶς Παρθένας ποτὲ νὰ μὴ βασιτῶ ὄπλο, οὔτε σοφιά. . . Ἔδε πὼς εἶμαι! τὸ ψωμί τὸ κόβω μὲ τὰ δόντια ποὺ τᾶχω ὅλα γερά, τὰ κλαριά ποὺ μοῦ φράζουν τὸ δρόμο μὲ τὰ χέρια, ποὺ τᾶχω δυνατά. . . εἶμαι γερός, μὰ ἀπὸ Βαλατοῦνα σὲ Σοῦλι· μοῦ δίνουνε σφαχτὰ νὰ κἄνω στάνη. . . Ἐχω ἔννια πρόβατα καὶ θὰ σοῦ φέρω γιαιούρη, ποὺ θὰ καταδεχτῆς νὰ φᾶς ἀπὸ τοῦ δικίμου φονιά καὶ τοῦ ἄθελου ληστῆ τὸ χέρι. . .

*

Κακόμοιρε καπετὰν Κωσταντῆ!

Τοῦσφιξα τὸ χέρι τοῦ τὸ ἀδύνατο μὲ τὴν κυρδιά μου, γιατί θαύμασα τὸν ἱπποτισμὸ τοῦ καὶ τὸ καμάρι τοῦ, διηγώντας γιατί ἔγινε ληστῆς καὶ πὼς εἶτανε φυλακὴ τριανταεξὶ χρόνια.

Πάτρα.

ΛΟΥΚΙΑ ΤΑΚΗ ΛΙΑΛΙΟΥ

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

«Ἡ Ἀγγλὴς ἱθουσιὸς EVENING CLOAK». Ἐφημ. «Ἑλλάς», 26 Σεπτ. σελ. 8, κάτω ἀπὸ ἕνα φηγουρίνι τῆς μόδας, ποὺ παρασταίνει μιὰ κυρία ντυμένη γιὰ χορὸ μὲ ἄσπρο γουνωτὸ πανωφόρι (evening cloak).

«Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην ἐπεδελώθησαν ὑπὸ τοῦ Ταλαάτ βέη εὐμενεῖς διαθέσεις, *ἐκφράσας* τὴν λύπην τοῦ διὰ τὴν συμβᾶσαν παρεξήγησιν». — Ἐφημ. «Σκρίπ» 26 Σεπτ. σελ. 5 στήλῃ 4.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Λύρα).

—Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Λασκαρίδη).

Τυπώθηκε στὴ Λόνδρα, σὲ διαλεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καὶ λιτεχνικὰ δεμένα.

Πωλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας» δρ. 3.50.